

İRAN ŞAHI TÜRKİYE’NİN DOSTU OLAMAZ

İran Şahının ziyareti dolayısıyla verilen demeç, 27 Ekim 1975.

Devletlerarası ilişkilerde “iç işlerine karışmama” diye bir ilke vardır. Ve doğrudur. Ama iç işlerine karışmama, ilişki kurulan devletlerin iç rejimini dikkate almama anlamına gelmez. Hele ilişki kurulan ve geliştirilen devlet, halkına baskı yapan bir diktatörlük ise, bu durum özellikle dikkate alınır. Franko İspanya’sının Avrupa Topluluğuna alınmayışı, bu topluluğun cunta süresince Yunanistan ile ilişkileri dondurması, Şili askeri diktatörlüğüne karşı oluşan uluslararası tepki, iç rejimlerin uluslararası ilişkilere yansımalarının örnekleridir.

“Hürriyetçi demokrasi” deyimini dillerinden düşürmeyen bizim iktidarlar ise, oldu olası dış politikalarında gerici, tutucu ve baskıcı rejimlere sahip ülkelerle ilişkileri pekiştirmeyi yeğ tutmuşlardır. Şimdi de, dünyada sayıları çok azalmış monarşilerden belki de en baskıcı ve gerici olanının şahını Cumhuriyetimizin 52. yıldönümünde yurdumuza davet etmişler, karşılama törenleri düzenleyip tantanalı ağırlama hazırlıkları yapmışlardır. Bu davet ve kabul ediş, Atatürk’e, Cumhuriyet’e, demokrasiye en hafif deyimle saygısızlıktır. Atatürk, Cumhuriyeti, Sultanlığa ve halifeliğe karşı -yani monarşi ve otokrasiye karşı- önermiş ve ilan ettirmiştir. İran halkının demokratik özgürlüklerini diktatörce bastırarak saltanat süren ve bölge ülkelerindeki ilerici ulusal kurtuluş hareketlerine karşı gizli polis örgütü Savak’ı işe koşup askeri birlikler gönderen Şah Türkiye’nin dostu, Cumhuriyetimizin 52. yıldönümü kutlamalarında misafiri olamaz.

“MC İktidardan Düşürülmelidir” broşürü, Şubat 1976